

Meldpunt RKK

zaaknummer 2010 T 134

Ingek. 22 DEC. 2011

datum 19 december 2011

Meldingsnummer: 2010 - 0107

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ geboren op
wonende te

hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. M.Y.M. Renken.

tegen:

(wijlen) _____, overleden op
geboren op _____, de
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Salesianen van Don
Bosco te Den Haag.

1. De procedure

Het klaagschrift is bij Meldpunt voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, rechtsopvolger van het bureau van Hulp en Recht (hierna: Meldpunt), ontvangen op 27 december 2010.

Op 31 maart 2011 is bij het Meldpunt een verweerschrift ingekomen van mr. R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

Op 24 november 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onderaan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen met haar echtgenoot, _____ . Zij heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd bijgestaan door haar juridisch adviseur mr. M.Y.M. Renken. Tevens is bij de hoorzitting aanwezig geweest dr. _____, psychiater. Namens aangeklaagde is verschenen _____, delegaat Salesianen van Don Bosco en de heer mr. R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

2. De klacht

2.1. Klaagster woonde met haar ouders en oudere zus tegenover de woning van het ouderlijk huis van haar vader. Aangeklaagde verbleef rond het jaar 1962 met enige regelmaat in het huis van zijn ouders, zijnde de grootouders van klaagster. Aangeklaagde was priester en oom van klaagster. De moeder van klaagster bracht haar veelal wekelijks naar haar grootouders. Haar oma vertrouwde klaagster met enige regelmaat toe aan aangeklaagde.

Aangeklaagde heeft foto's van klaagster gemaakt terwijl zij in haar bed lag. Het misbruik heeft plaats gevonden toen klaagster anderhalf a twee jaar oud was. Het misbruik bestond uit het betasten van het lichaam van klaagster en orale seksuele handelingen. Aangeklaagde heeft tenminste één keer zijn penis in de mond van klaagster geduwd en heeft daarbij een zaadlozing in de mond van klaagster gehad. Klaagster heeft na 1995 bondingspsychotherapie sessies bij gevolgd. Tijdens deze therapie heeft klaagster de herinneringen aan het misbruik hervonden/herbeleefd. Klaagster heeft tijdens deze sessies meegemaakt dat zij als heel klein kind lag te schreeuwen 'mamma, mamma' terwijl zij (vage) beelden zag van oom. Zij vertoonde hierbij hevige angst en paniek en spuwde en/of kokhalsde hierbij. Tevens hield zij haar handen voor haar onderbuik en/of mond. Na weer aanspreekbaar te zijn gaf klaagster aan het gevoel te hebben gehad te stikken.

2.2. Het misbruik heeft tot op de dag van vandaag het leven van klaagster beïnvloed. Op een bepaald punt in haar leven heeft zij de schijn niet meer op kunnen houden. Zij is gestart met therapie, haar huwelijk is geëindigd en het contact met haar ouders is verbroken geweest. Ook is klaagster in een depressie geraakt en is zij arbeidsongeschikt geworden. Zij ervaart kaakklachten waarvoor zij onder behandeling is geweest. Klaagster volgt tot op de dag van vandaag therapie.

2.3. Klaagster wil de gevolgen van het seksueel misbruik aan de orde stellen en zo haar eigen leed verwerken. Klaagster zoekt erkenning voor hetgeen haar is aangedaan en wenst de verantwoordelijken hiervoor aan te spreken. Klaagster wenst financiële compensatie voor de door haar betaalde kosten aan reeds gevolgde therapieën ten bedrage van € 18.773,80 en een bedrag van € 12.500,- voor toekomstig begrote kosten voor therapie. Voorts wenst klaagster een vergoeding van € 50.000,- voor loonderving als gevolg van haar arbeidsongeschiktheid.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Uit het verweerschrift dat is opgesteld namens , delegaat van de Salesianen van Don Bosco, blijkt dat er onderzoek in de archiefstukken heeft plaatsgevonden en navraag is gedaan bij de nog in leven zijnde medebroeders. Geconcludeerd wordt dat in geen enkele opmerking of bericht of verandering van werk of woonplaats aanwijzingen te vinden zijn voor enigerlei normoverschrijdend gedrag van aangeklaagde op het gebied van seksualiteit of anderszins. De klacht kan, nu er geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen zijn die de verklaring van klaagster objectief kunnen ondersteunen, niet leiden tot een grondverklaring.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheids situatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtcommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair

rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt te meer omdat in dit geval de aangeklaagde is overleden en zich niet kan verweren.

4.4. De Klachtencommissie dient te beoordelen of het verwijt jegens de aangeklaagde voldoende aanmerkelijk is geworden. Hierbij heeft de Klachtencommissie het volgende in aanmerking genomen. De aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord meer geven. Onderzoek dat in de archieven, notulen en andere schriftelijke bescheiden is verricht of bij nog levende medebroeders die aangeklaagde hebben gekend, heeft niets opgeleverd. Klaagster noemt als ondersteuning de verklaring van haar behandelend psychiater, dr. , van 2 september 2010, alsmede de verklaring van de hapto-en bondingtherapeut van 22 september 2010. Naar het oordeel van de Klachtencommissie zijn de verklaringen van zowel als te herleiden tot dezelfde bron, namelijk de verklaring van klaagster zelf. Immers klaagster heeft de herinneringen aan het seksuele misbruik zoals hiervoor onder 2.1. weergegeven, hervonden/herbeleefd tijdens een zogenaamde bondingtherapieessie bij dr. waar ook bij aanwezig was; deze herbelevingen heeft zij ook tijdens andere soortgelijke sessies gehad. Ter zitting van de Klachtencommissie heeft bevestigd dat de grondslag van zijn verklaring gelegen is in zijn waarnemingen tijdens de betreffende sessie.

Voorts heeft klaagster als ondersteuning de foto's genoemd die zich in het fotoalbum van klaagster bevinden. Deze foto's zijn blijkens de verklaring van de moeder van klaagster, gemaakt door de aangeklaagde op een moment dat hij alleen was met klaagster. Klaagster ligt op voornoemde foto's gekleed in een bed. Klaagster stelt dat op deze foto's sprake is van een bedrukte gezichtsuitdrukking. De Klachtencommissie kan zich daarin niet vinden. De foto's geven in ieder geval geen ondersteuning aan de stelling van klaagster dat zij seksueel door haar oom zou zijn misbruikt. Ook de verklaring van de moeder van klaagster die als ondersteuning is opgevoerd, biedt dit niet. Gelet op het voorgaande moet geconcludeerd worden dat de Klachtencommissie slechts de beschikking heeft over het relaas van klaagster.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen, in onderlinge samenhang bezien en beschouwd, heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klaagster heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Salesianen van Don Bosco de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 19 december 2011 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, drs. Th. M. Bronzwaer en prof. dr. H.B.M. van de Wiel, leden, bijgestaan door mr. S. Westerdijk, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Salesianen van Don Bosco en aan klaagster verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

zaaknummer 2010 T 102

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroepaan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtcommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.